

author: s.a., s.a.

title: Commentarius super Ecclesiasten, Commentarius in Ecclesiasten, Commentarius in Ecclesiasten

shelfmark: Plut.01.46

library: Biblioteca Medicea Laurenziana - Firenze - IT-FI0100

identifier: IT:FI0100_Plutei_01.46

Le riproduzioni digitali accessibili dalla Biblioteca digitale italiana di www.internetculturale.it sono per la maggior parte di dominio pubblico, e provengono dalle attività di digitalizzazione realizzate dalle biblioteche che possiedono gli originali e la proprietà delle riproduzioni digitali, e sono istituzioni partner del portale.

La riutilizzazione non commerciale è libera e gratuita nel rispetto della normativa vigente.

Ai fini della riutilizzazione commerciale e/o per ottenere un documento ad alta definizione contattare il detentore dei diritti del bene digitale utilizzando nel Download del documento, il contatto di posta elettronica.

Gli utilizzatori finali dei beni digitali, sia che riproducano parzialmente o completamente le immagini, dovranno sempre e comunque citare la fonte www.internetculturale.it

.....

The digital reproductions accessible from the Italian Digital Library www.internetculturale.it are mostly of public domain, and come from the digitization activities carried out by the libraries that own the originals and are ownership of digital reproductions, and are Institutions partner of the portal.

The non-commercial re-use is free in accordance with the local regulations.

To allow commercial reuse and/or to obtain a high-definition document please, contact the copyright holder of the digital object using the contact e-mail you can find in the Download of the document.

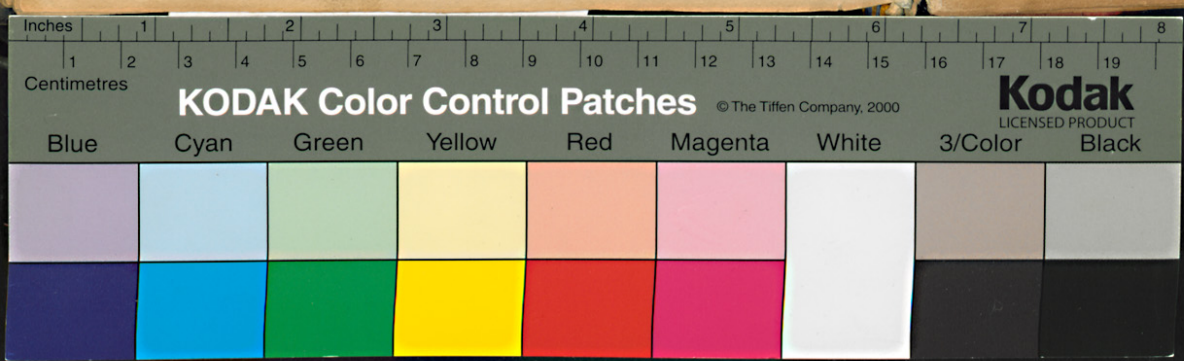
The terms of use of the Internet Culturale material states that the final users that reproduce images or part of them must mention the source www.internetculturale.it

בהנעת הרמל הספר על אנשן השלוח לוינה יתן חפצת

אבי טכס אתו לחנות דעי בביאנו ספר קהלת שכתב הלך רב
 חובר חבורי חתוכס אשתמוה הרמון למענו פני הלך צינדין
 היולק על ילד חרפת טולתו ובור אורח אבי העם לילך אשר
 בהיכל רפיש וכפדיס רביני בספרי קרט ברכתה הראשון
 נבלטת היה יוטט יומנו היוטט אעלי בביאנו הספר העל יבואו
 נידנו דקרתו לבכור הדר חלפותו ידיל אוננו ניאירי כי רוב
 חפית הרמבר העל האד עתקו דבריו עד היות קרתס אעלי
 קרת הועיל חרטיס יס יטכיס ברבנסה החפכת זלי סנהיליה
 אק זה נילאנו לטיעא הספת להטין כונכתו נשורט דבר כטיעאקו
 ובכך אבי ענבדיה יל בכמהיל יעקס ספונות ולהל בהביטיל
 חלקי הספר העל סרנו נקטנו חטאתי וצינו היות הקרדית
 עד אטרו אבי קהלת הייתי ילך ובה הנדיע עין העינודו
 להפר זה הספר קרת פענולת בהטיעות דבהילות את חונש
 דנו אשר בהן יפין כל יתכונן דה יקר חסד ל כל היות
 להנטיא יקר חונולל כי חפץ חסד הוא נאירי בכלל הקרדית
 העל שבהיות שכל אעלי דבריו אשר תחת השטס הס נפסי
 ידיו דבה החפליה החכונן חרס כירי היה שיה נפסילי הוא
 תכלית ונע בהכרת הקרוא אעלו הכל נכפן החשבתילע
 כפיוס חיהיס וחורג אטיהס חלילה הוא קבל כל ספן נכ
 נבהיות שהחשדילס באה רס הנריס השטילי ומטיעיהס
 נחטבע ורנהיך אשר חס נכפדיס חרס נכחמיס וזה דענו
 שהיה כל פענולתס לתפליה נככר האד זו הנה בהיות
 לתכלית ונע האד חנוי שרקוא הכל הכל באנשן טאס
 היה זה החפליה החמדון היה חנוי ליום להס און לטסר
 הכלל הטע נפולע אשר לע יקרה לצמות שבכעל ענטיכות
 וקדי ואק לחטין ולחנודת טחכל זה יתטיב טיס בהכרתת

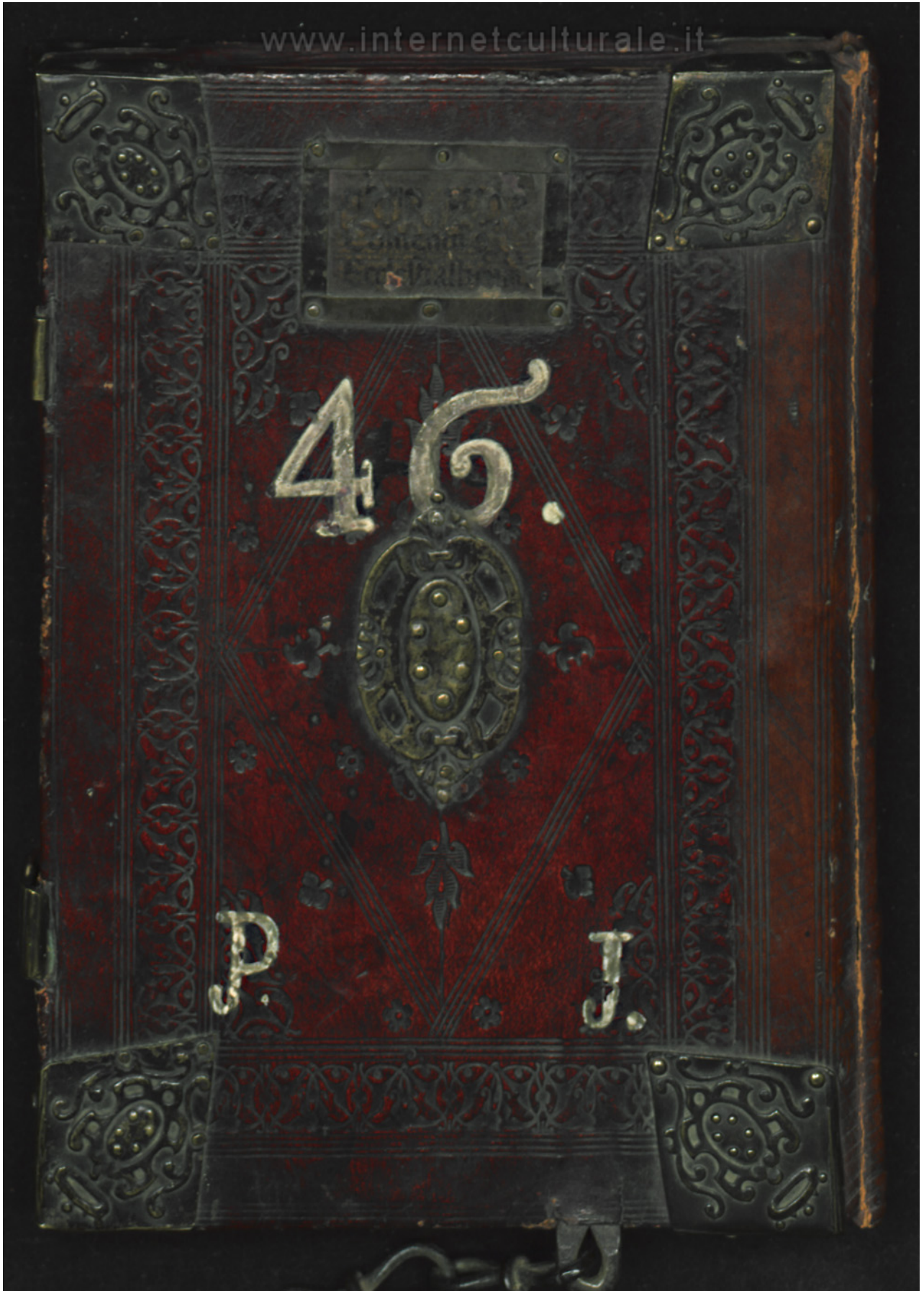

46

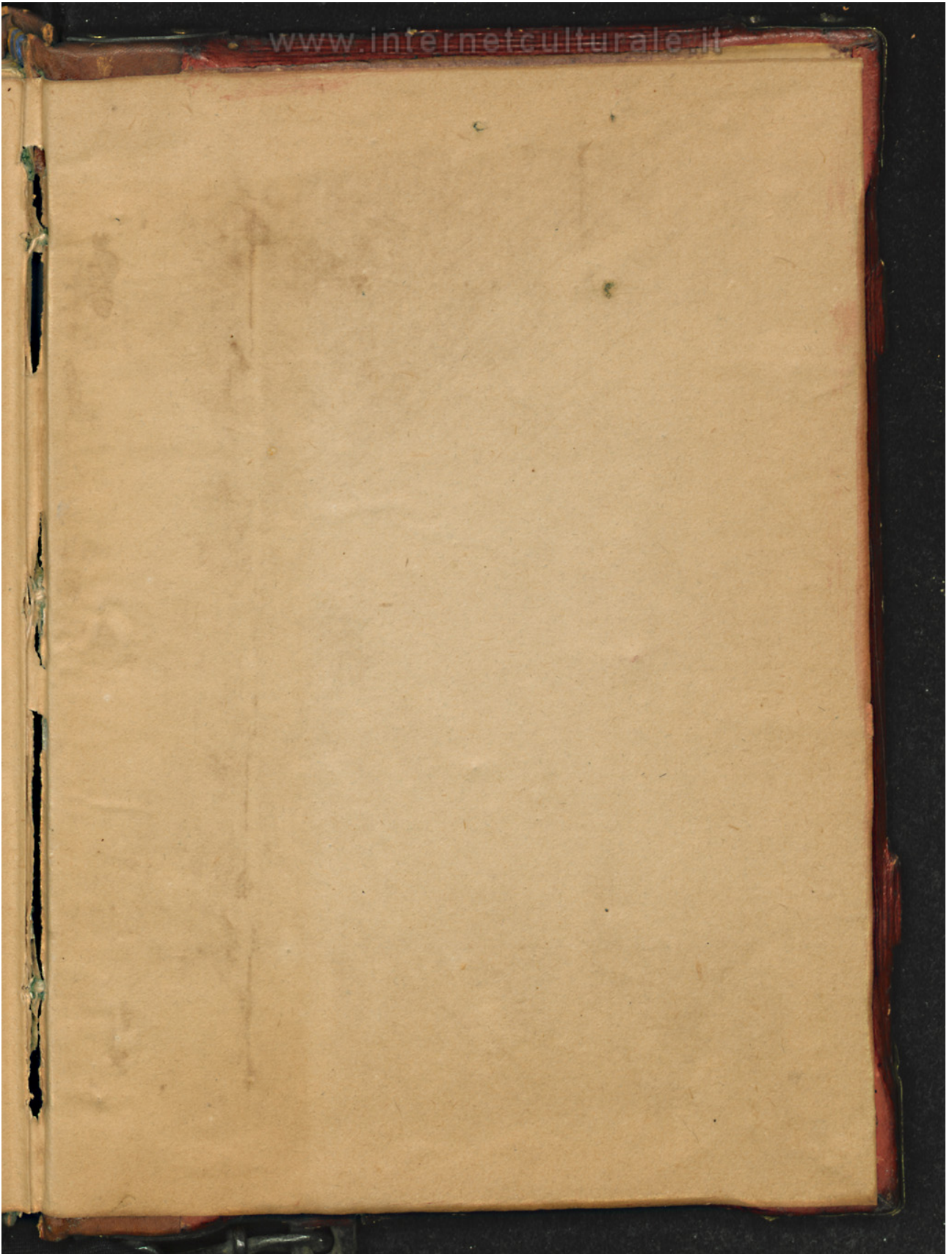

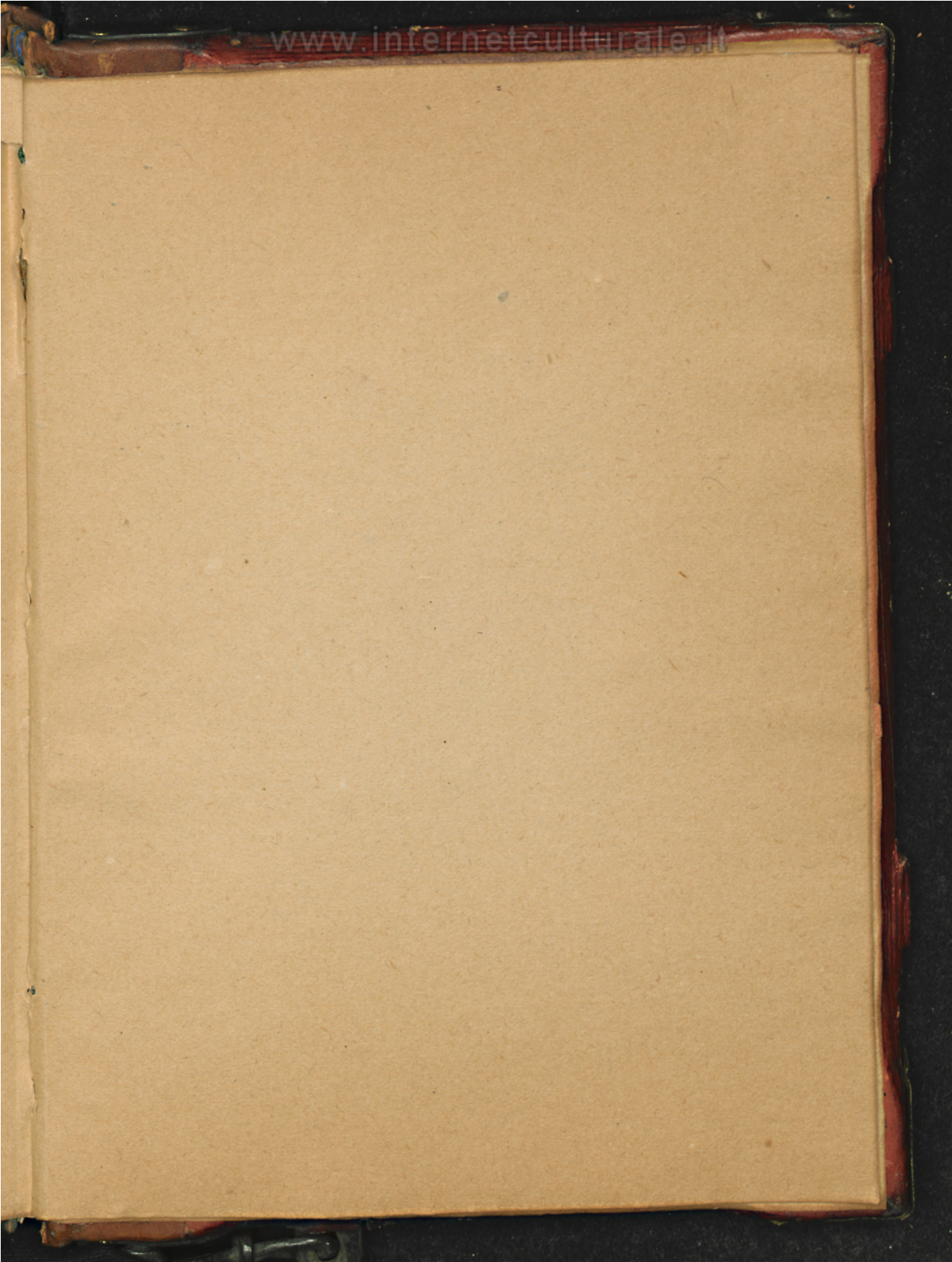

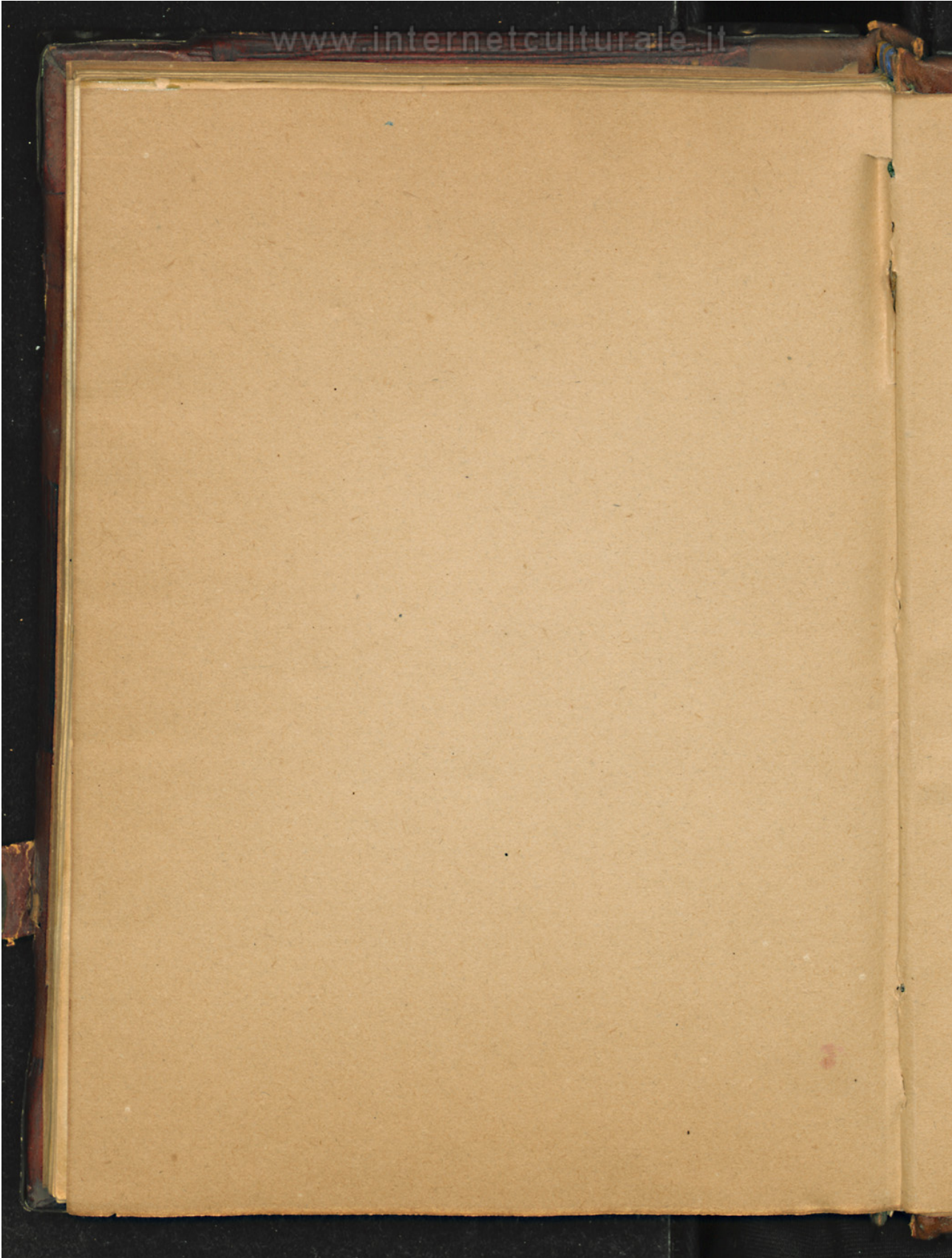

I aut.
46

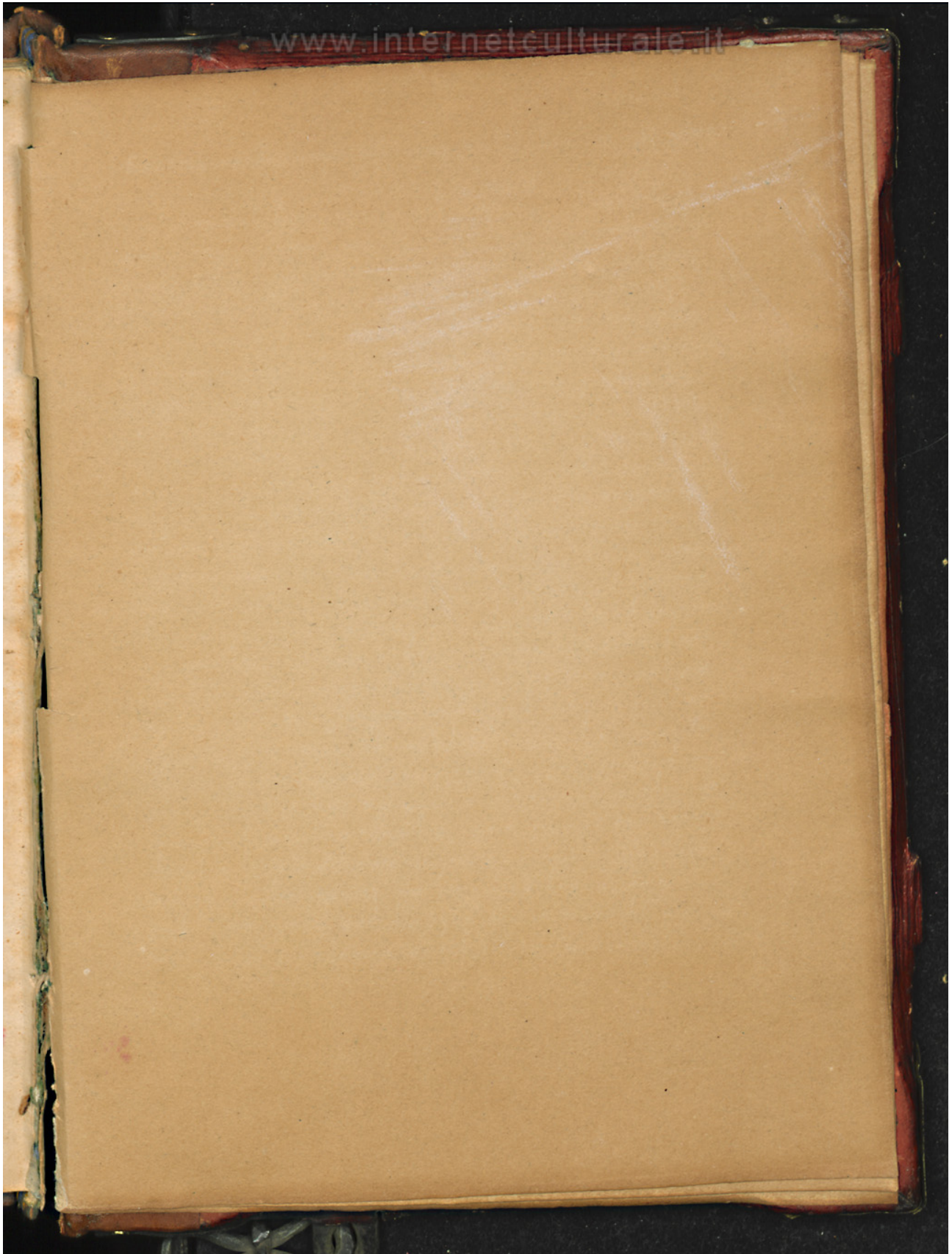

תכלית נכבד מאד הכונן נרשן בארמנות הבטסה נכר
 כח עין זה כי עם שלמות גלם לנקי הנקבה בעיני נכר
 עטה שהם תורה נרעש טובי אשר בהם ידמה האדם
 לבנינו כרו שביאר בסיפורו בארמון נהייתם קדושי כמי
 קדוש אני נאמר הרקדמה הלם ספר החתבר את חוב הבטח
 דלותו להרבנות ולדעות דיעות חכמי דורו נחכמי הקדמי
 וכל עם דיעות ההריון נטענותיהם נהיך סתירתם כרופה
 סבלים נהודיע היה לנ לרנריה בתורתו נאין שרתי
 נרה. להרשות לך נהיך על זה עתה תחיות נהדיכיות
 לסור הנוקטי חנה ולרמא מן נסכל טוב בעיני לסינאס:
 נבהיר דברי הספר נסדרו בלתי מנכבים על נקלה
 באופן טלפונים נכין יחתי הפך כוננתו בתהילת ה
 דעיון ער טכסט חכמי הדורות לננו קרתי עני לשתת
 דברי יאיר לקרא החכמים כן לרמנא דבר הפך ינ
 דכוננת החתבר נהקל העליהם היה יטאנ קולס נכרסה
 תכל הליהם לפקות עיני עכדי עני לך לרביט נפלאות
 חתורת לרען סור הטאנל חנה לעני באור החיים
 יתעשה הקסי לקרא שנה כען לעדטה עם חרעיתו נ
 יצאן ירוני נרלע כפודו את כל האנן אמן נארן ירוני

נפש הטבילה שאספה ליה כל הובחנה
 באוהיו נחבס הכל האדם נידבר ל העתה
 נידבר על הבהרה ועל הרוש ונחלה כן
 דוד טהרה להבנות ולהטיל בתורה הלכות בעתה
 הכל הלאה הטבילה נכסל מוקמים מתבנות נכסל הילך
 נהיה אל ירו לקבץ ליו חבתי דנוו ולרדת לסוף דעה
 בירושלים טעם היו נחמדים וא רב חבתי הדור באחרון
 ולתיון יעזר יאיש נאיש יגדו בה הכל הכלים הנה כל ה
 יתודע בלתי חבנות ל הכלים נאנה לפעולה חדושי
 יקרא הכל נהדבר מהם אשר תכליתו יתה וננו יקראם
 הכל הכלים כרוו סיקרא היותר קדוש קדש הקדשים יאילו
 קולק אשר טהרה זה בהתבוננו שיש דבה כחציאות אשר
 פעולתם בתכלית ההכל בהיות תכליתה יותר וננו הכל
 תכלית דבר בלתי נחשב וי הכל הכלים הכל הפלואתר
 טהור הכל יתה טהור ההכלים אשר העובד והפעולה
 והתכלית בהם הכל כי בהיות הפועל והפעולה נכבדי
 והתכלית וננו ראוי שיקרא הכל הכלים בלי ספק ויה
 יתרון האדם בכל עולמו שיעולה תהא הטהר ונאמר
 זה על עול האדם תהא הטהר בעניני הכפסדים כי
 יה תכלית כזה שיהיה ראוי שיתקדש בו כל כך וי עלם
 לקי להטיף דוד הילך נדוד בא נהפוך לעולם ענוהת
 וכרו כן אשר זה על תודת הילכה הכרעת בדורות
 הכפסדים בפעולות הטבע עני חבתי הנונה הירי
 בחכמה כעלמה כי לא יושל כה טוס תועלת לא לאיש
 הירי ולא לכללות זה הירעאנה כי אם טישא הדורות
 האין לעולם ענוהת על ענין עמד באיכות וכדור
 הירעאיש בה בלתי תוספת ונחמן וי טוה הטהר נכסל
 הטהר זה בעצמו אשר על תודת חלוקה הכרעת

ברכות

ברוך ה' אלהי ישראל המלך הגדול המעורב הולך ל' דרום וסוכב
 ל' צפון מה צדו יב' על חוצה ואלה הברכות בקריש
 הטחט באלה הנוטה כי לע' יתרוט יהי' דבר לע' בעת
 יס' ולע' ביה שלמעלה יהי' " ועס' לע' בכוונה כנה
 היא בטב' הכסס' הנה תפלה נכונ' מאד בלה' נענה
 לעולת' " הולך יהי' טענה טע' בלה' ינעלה
 לכסס' אב' יתק' מאד ברוב השתנות הנחטך יתק'
 כל הרכי' ית' ית' יוכל' ית' דבר נעס' זה הנה כל'
 הרכי' הי' ית' טב' בעל תפלה על הט' ה
 נכרי' הי' ית' טב' בלה' ית' ית' רבי' בעוס'
 טע' יוכל' ית' לט' עם הרמה הנענה כה' ית'
 ית' טב' הנענה אב' ית' ית' ית' ית' כנה
 טע' בלה' ית' ית' לע' טב' עין ית' ית' ית'
 עין הנענה נלע' תלע' ית' נענה ית' ית' ית'
 ית' ית' טע' ית' ית' טב' ית' ית' ית'
 העס' הנענה ית' ית' כי הטב' ית' ית' ית'
 בלה' כונה " ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 על זה הנענה ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' דבר " ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 טע' כל' ית' כי ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' " כנה ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 טל' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 בעני' הנה ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'

לעט

שם הרשע השם הרשע הקדוש ברכוהו ברכוהו ברכוהו
 וקר להרבנות מהם למה שלמעלה מהם זה הוא עבדן רשע
 ומצאנו שלב נשאל הרבנות הוא עשין רע נוסח שהנע
 בה כלל זה סבל בפועל לעבור כן להכנה לפניו
 ברכוהו מה שהנעו לא יתאר בכבודו שישנו היותו
 כשעל דורה ליערו כרני שקרא לילך זה כהנדרו ל
 גבי הנשכ לקי שבת אבל שכל להריות פיו לרען ל
 לפניו זה היותו כל הולעים ומה נפשו הות השם י
 שהם הנפשים נואהי שהם הכל שהכלתם יתד עתה
 ינוע נכר בלתי מה שב ורעות לוח באופן שכל מה
 שיהיה האדם בהם הוא רעוה רוח כי הוא כזה רעה
 ונרין לכת בלתי כענין אפרים רעה רוח ירעוה
 לעי יתלך לקרן מה כי לכל הנפשים קדמ דין עולה
 הדין בהיותו עתה הכלית הרבול נשכר בעת עונתו
 הדין נשכר בהיותו העליונה ניטה ל הירודה באופן שכל
 נשכר לקרן ולתורה לכן עלית הרחוק ולעם הכלית
 הרבול והסודו לא יוכל להיבנה נשכר זה שיהיה כתיב
 עכשיו שהלוא הכבד הכלים מסודן להנה הכרמייס
 ליתר כענין הסוד להם נשכר באופן שכל להרעוה
 דבני פריטיהם באול כיה טרחת טרת מהם הואשן ער
 סלע אכלת ער נשכר כן כיה טרחת טרת ער סלע לביד
 הילתו והנשכר הכיה כענין נלבי ונה הרבד הכליה
 הקדוש קדושה ודנה דיננה נשכר להקריות הים ונאמה
 נה לבי לנעה מכה האמה בעין : ודעה הילתו ולרעה
 כיה כן דעה שלקדושים ונשכר נשכר ודיעות טלס
 כלת כהסודו הקדושה ידעת שיש זה רעיון לוח נשכר
 כל ספק שהם דבר בלתי נשכר נה כי ברוב חמה שלתו
 הם קדושים דב כעם כי לפי דעת אן סוס הטיח ואלת

שום נפש אשכנזית נתייחד ליהודים ולחטא כבודם
 יקרהטע שנים אשר הנהגו : וינסו להעביר ויהי שהנסיך
 דעה נחביר שיש הסדר רבנין לתכלית ינסו להמנע על
 דעת הסדר הגונה כתיבונות לפי דעתו "אמנם כבודו
 מתנהג בתלבושה נכסיונות כבודו הן ענין ורצון בטוב
 ולבנות את הגנה הרומה והשגב הנתיבות כחשב אורה
 לתכונתו " ונהגו לפי הנהגתו לפי ההנהגה התעוררה
 שאררה הוא דבר בלתי נחשב ב"אמנם לשתוק אחרת
 הנהגה בלתי רבנין לתכלית נאה ולתלמוד לפי שיהיה
 אצלו הרובה לתפס חמיונות. ל"ה ז"ו ענינה הנה הנחשב
 דבר בפסד נבלתי נחשב " הנה בלתי בלתי נהי. כ"כ אדוק
 בעינין ויתרוד בו השפתי שלע יהיה לבני עברה בלתי
 הדיניות ולתי בהשגחה רב תרתי לרצון ב"ן א"ת ב"ת
 לרצון בשרי נאה תענין באופן שיהיה לפי פתח עונה לפי
 הדיניות ונחשב מ"י שגב : לפי הנהגה נחשב שיהיה
 בעוד שהיה לפי הנהגה נחשב ויתרוד בשנין א"ן יודם הס
 כחיה לתי טעה : ולעצמם בפסדנה נחביר תרתי לתפס ככל
 נהגהבונים ולבנות את ימי שלתי לתי א"ן יודם
 כ"כ ע"י אשה אורה אורה טוב לתי נחשב ונחשב
 לתפס את שרתי ב"ן לתי הסכמה אורה לתרתי ולתי
 אשה אורה אורה אורה יודם שגב נחביר שיהיה שגב
 השפתי מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
 אנה החשיבה מן ההנהגות בשנין הנהגות בתרבות
 טעה לתפס את השפתי הרעיונות לתי כחיו רצון נחשב
 יודם מן הנהגות לשגב הנהגות נחביר שיהיה שגב
 קצות כנסת נתיבות : נספד לתפס אשה נחביר שיהיה
 נהגהבונים נחביר מן סגלה ידיעות כחיו ע"י מלכות נחביר
 ענין ל"ה שגב נחביר שיהיה שגב יודם שיהיה שגב

נחביר

בבלי מיני השתדלות נעין להם רצחם טורם להשתלל כשם
באופן שבהיה השתדלות בעצמו נפסקת רשם את
ה' עסקיך ורצחתי כי תרשם בכל לבבך ובכל נפשך : ושבח
אמ. את ה' תמיד שכל רצח בעת הרבון קודם רצח נטוב
רשעים אשר ערך לא היה עדי ימי הנאולה בעתידה : אשר
לא רעה את ה' בעשה הרע הנעשה להשתדל רע בלבד
אשר נעשה תחת השמים שכל הרבון כמעט הוא תכלית
נפסד : ורצחתי את כל עמל נאם כל כפרון ה' עשה
הנעשה בלבד ברע הצדקה ובה כהסיוט ובה ידרשג
זולתם כי ה' נקמה את רשעו קנאת האדם בחינת בן
ה' עש טוב וכבוד בריון בעשותו כלם עשיו י' זה הרשע
דלוק לקנות עם טוב וכבוד בריון באופן זה הוא רב
דבר שתכליתו כלם נמשך : ורעוב רוח השירה טיטורכהס
השועל השתדל חובק את ידיו ולא בשביל זה עשה למנו
השתדלות קפנין כי אמנם השתדל חובק את ידיו ורעוב
השתדל להשיג ההכרה י' ונכח את שמו מרוב עת
השכנות ומרוב ההכרה לה' טעה אמנם טוב רצח כל
ה' היה שישתדל בהשתדלות רשע השתדל בהכרה באופן
היה אזה עם הכנסה לעין ולמעשה : מרצח מעשה
על להשיג ירררה נרעוה רוח כהשקון הרעשה לקנאה
ה' אשר נעין טיטורכהס הרע שראיתי הוא כי
ה' שרוא את נאין לו שני אשה נרע כי אין לה שכל ירע
שיתקב לו עקר י' נ' כן נאם אין לו נאין לו לכל עולמו
הרשע ירררהוה אין תכלית נ' ע' לו נמשך עשור לא י' ש'
ה' כן י' נאם עני עקל בהיות עבד יורו רן הסעק לה'
כרתי ויחמר את כפי שרונה שלם להשיג י' ענה שדליוה
נעתי י' זה הרשע כשר הוא רב כלם תכלית כחם :
נעין רע הוא ברעוב בעת אשר אין לו כל יחמר

7

את נשנו רטובה כדון שאמרתי : טובי הטוב לון האחר נלון
 הרעשה הרע טראתי הוא הקורה להנפטי ההורה בלית לדינור
 העוררית שכל אחד בהקדונו יטוב כדד ללמוד והנה טובים
 הטובים כי אם יפולנו באיזה טעות לא יקרה על הרוב
 טעות אחד לטובים ובזה האחד יקרה אם תפירו לון טעות
 טעם כל בני : וכן אם יטפנו טובים נחם להם נכונות
 יקרה בהתחברות הטובים טוב שיצאנו הארת חתום ההכוח
 ההווה בניהם כדון שיקרה חוס נוסף בין שנים טובים יחד
 נלס יקפנו האחד נעם זה יקרה טוב אחר בהתחברות הטובים
 שאם יקרה אזה חולק באינו טובה יטובם הטובים יעוררו
 לראות ענותוין בטעם נכון שיצאו בניכוחם באופן ט
 שיטתו את החולק עתהם לרעה הארית : נהמט הרע
 נלס נאם יהיו טלם התומה יחד לרעה איתתו אזה רכוש
 לא כלהרה יתקן יקרה על הרעט חלוקת ביניהם כי לון ט
 דיעות הטובות בא השלום ויפריע : טוב ילד לספן נחם
 וטעם טכתי את העין ההווה בהפדת הרעיינים הוא כי אר
 כס טוב ילד טאון בידו רב נסיון לספן טלא הרבה לקבל ירו
 ביע לקויר חולן נחם כעל סברא נכונה טקרה בניכוח נע
 מבירו נבזה נעם כמפין התחברו לילד טיט בירו חסדיל
 חבילת טלטה וטל יעור חכמי הדור וסן טראה רעשים
 דביט טוכל לקנה כהס נסיון נכסיל בלתי בעל סברא נכ
 זנה אחר לא ילע לזרה עוד באופן טלא ירע להטי ית
 טיק שבירו נעם סכילת זה הזמן הוא כי רביט האסווי ית
 לילון יתא להורות רביט מדת אנשים שדים חסרת
 הרעובים יחד : כי יס במלכותו נולד רש וטירת טיל
 חספן נחם טוב יזה הזמן כי ארעם זה הזמן יס ברלבנו
 ברביט חבילת הרענות ורענות אשר בירו נולד רש טלא
 יכנס ל נכון נכל טכוס רבל אין אילנו דרם היכנות להט
 מן הטעות

באופן כירוב החברו בין היחידות והיחידות ולא בהדרגה חסר
לכונן מה דעתך כי על כן יהיו רבויי העמים לא האוני
רבויי בהשילתן יורו מן העונות ען הסנה בהם מן הכוונה
הראויה והבאה עליהם אטם : כי בה הולוס ברוב ענין נסו
כסול ברוב רבויי כי כתי שיקרה הולוס ברובה בטלס
זה ברב ענין הווינו בהקין כאול הרהר כנלי יורע ולאנו
רבה הוא מן יקרה כקול כסול בהשילתו כשהיה ברב
דבר טורב עליו הריון ניסנו מן הכוונה : כי הורה לר
לא לקרס לא האחר לטלני וכתי שיקרה ברובי הרבויי
בהשילתו שיתנוב הרבסול לרמא מן בהס ועי האחר לטל
ער אטר ידנה זה יטעו רבוקס לו נהנה יקרה לו הפך זה
כי מין הטען בפסוליס הרבויי שיהיה הדרד אל ית בענין
הסוקר לטל כן כאשר יהיה על גבוי טוענה הילת מפע
כע ובור יתנו אנוג בטוקר זה טקס כי ארכס ענין
הדרד אל ית הוא על ית הככסה בלד לא על קול
ולן כטל טלס קודס טיטן מפענ יהיה בכונה על ההכח
כעב אט לא יטן לכן אהה אה אטס ברור טלס הרהר
ועי טולד לא היט מערן : לכן טוב טלד אה הוד טלד
הקול עתות כנהה יתהדור ולא טלס יהיה שרתי עתות
כפרה ויקרה לך טלד אטעיה יהיה כן טמא כתי
שיקרה חובני הרבה בהשילת טלעעריס הסור בקרמס
הכוונה וטמא עונת : אם תהן אה פין להטיע אה
בטורק ועי שיהיה ועד לבטל לטלס לך תהן אה פין לבטע
בטעריס באופן שיקרה טמא אה אולו יקרה מסון בהטלנין
או יקרה טמא יעולו כרמט אכל יהיה הפועל בנדר כלד
כאול הול טרעולד לא טעל בעולתו : ול האמה לטעו ה
הולתן לטעו רהפס טימא להרה הדרד כי טלע הוא טלד
היו פין לכן טניס כטעמ הדרד כתי שיקרה לטעיה כרובני

הרבה ין פן יקטוף השוקי על קולך אה כהול כאנוס הרבה
 בו לנהור סיני בלתי כוונה כי ברוב מלחמות והבליס נדבה
 הרבה ואחרתי שפטיהי מתבני הרבה בתפילה וכן הכרח
 היס פן תוקט כי יקרה זה בטניהס טיהיו למוקט ברוב
 מלחמות טבה לל הסבה מרוב המיונות כעבות ניהטוב
 החולס להחלט ברובנו הרבה בתפילה ובכרחי וכחן פן
 יקרה זה דההיך ברוב רבחים אשר בהס לע יחול פטטה
 כי אה השוקי יהו ואחרתי שפטיהי טבל לה כי ראוי טתי
 ירו אה השוקי לרב ובלו ותחטוב לרעה דבה אה יקטוף
 ול הכניס עיניך לסבבא בואת : אה עונק רט נולד לטט
 פט נדוק תוצה ברדינה וכרו בן כאמר תוצה מדיס טור
 ברדינה ס תחטא להרהר אחר יחד סוקיט אה להעלות
 על לבסך תחטבת הטושפי המוחי כל עושה רע טוב
 בעיני ה ובהס הוא הטק יס תלמה נלא הטען ס תתרה
 על הטען קל בקינס אותה ברדינה ואיך לע כהנה כי נפיה
 יעל נפיה כי אהס השקית טהו נפיה הרבה על כל דבה
 טהוא יתר נפיה יותר נחטב תקופי אותה הרדינה טוטר
 ירהין כזה כפר יותר נכבד יותר נחטב אעלן מהס
 נפיהיס עלהס נט דבה רפי נפיה על הטעטי העטק זה
 נפיה הל יותר נחטב אעלן אשר לע היה טיין אותה
 אה היה טעבט אותה הרדינה בעל וכן הרבה הנחטב
 אעלן הל יס כל רס טדיקי הדורות אשר הוה לבנות
 יותר טבל ונלחט : ניהרון ארץ ככל היא נהנה זה היתרון
 הרוטל אל ית רן הארץ לע יוטל ונלתי בקינס הכוללות
 והרדיניות כי אהנס טדיקי הדורות הנחטב אעלן בהיותם
 אהס הוה הרדיניים בטבע ולא טיין טוס טלמות כולת
 הרדיניות כי אהנס טבלת הרדיניות הוה טיין הארססבן
 להס וטלה אשר הוה הכרמיס נס אעלן לתי טעה כ

ארבע הילך לילה בעבר הילך הוא בעבר מן ההלך בסבת
 הטדה כי באמצעות הילך יסין כל אחד את הראוי לו מן הטדה
 למה לו למד וטילה שלילה מוראו של הילך איט את רענו
 חיה בלעני : אולם כסף אף ישכב כסף ואחרת מה הילך עני
 בד בטביל הטדה טאעטי טרעב. מוראו יסין כל אחד נס
 טיירט כסעו נורבן וולרה רנה צין זה רפליה האחרון ה
 הרבוקט אבל הוא טינטן בהס תבואת הטדה ררברותיה לתינו
 כי ארנה האנוב כסף לא יכל לעבוע בכסף נלי אולם
 פהילן לו תבואה נס זה ולי טרוא אורב מין ההלך דבר
 טאית תבואה ברין האכס טובות ותרליית ואורב נס זה
 טאירק טרוא פרי תבואה נה להקיל כבוד עורו נכסי ביהו
 דכל הוא אורב הכל כזה כי ארנה ברבוק הטובה רבן אורי
 כליה נכסן הוא ירבה על עצמו החטבות לערנס את כלס
 זאין לו תועלת בכל זה כי אף ראוה עיניו טרוא טרחה פראט
 נתן דכל יהלי פניו נעוטי היריוק והנה רהוקה טנת העזר
 יורר נהר הרטרב בטיירט כאשר יוכל העטיר לכנות מן ה
 הטינה נה כי הטבע העוטר אשר לעטוי אילנה לילה לילטק
 כדאנתן מן יאמר הירין מן קרמן נרעטי החטבותיו לעני
 רכס בני ביה רבלי : נכלעדי זאת יט דעה הולד היצרת על
 ראט רעטי יעול על הקרל טובה נאמר כי זאת הרעה היא חלה
 עראוס על הארד עטר טלנד לבפלינו דעתנו טיעולו ה
 הרקיס עלינו עלילוד כרי ליעול מורו הירין ולעשה ליער
 את עצמם יסיונו נס פסנעו ואבר העוטר יהוא כענין לע
 ולעשה יאבר נס כולדת זה באיזה הקרה דע : נרוליד מן
 בעטרו נצין בידו היעורה לגוריסו כרי טיירה ברובו
 יעטרו נס על הכן נכלעדי זאת כאשר יעא הכטן אילנו
 בלה טוד טליות ניהאורה אף טלא יקרה בעטרו
 טוד טליות ניהא טולך בידו כחילד אשרי מי טבא ל
 לכאן

אבאן נבא לרובו בידו נס או רעה מולד כל שורה סבא כן
 יצא יטה יהוון לו טיעולו לרוב נאמרה שרן קרע קרוע
 לעשיר הוא שלט יקנה בו טוס טלרוב כי רחמי סבלות
 פ בית עולמו נאמרה לע יטא טיעול לו אז הכה ועל
 טבמייב יערול לחיי טעה בלבד ולא יקנה דבר טיעול
 לו אמר הרוב אשר יהיה לו אז מייס נאמרה או אכדוק
 כדמי כי כל יליט פהטק יאפל נאמרה טהיא רעה מולד
 כי מייס זה העשיר בכלה קונה טלרוב בעטרו פלוי
 כהטק יאפל בלפ טידע מייס דוך יטבן אור עולס
 וכעס הרבה על כלתו הובן טייס רוברוב כרעק; וולוי
 נאמרה הרוב כעמיה נהוא גבילוק בארול עטיריה
 קרמיה באושן טימיה בעטיות כרי לרוב עטיר הנה
 אשר נאמרה מני הכה בכל זה בהכמר טהמיה כן הווי
 כרי טאמרה ליעדה אשר יפה לעפל ולטעור ההכמה
 בלד כלתו הטק הוברות ולוהות טופה טלרוב לחיי
 יעלס; בלפ עלולו טיעולו נס טירכה לעמולכה
 רהיה נאמרה כל העול לוק ההפליה; הספר יליט
 בימי מייס בעלמ טהס ירי הספר והעטי נהרל אכה
 הרובה; נס כל האדם אשר כהן לו רלוקי עוטר
 נס רעיה טהס יוכה האדם להטין עוטר בהטרה
 לרוב נהטלסן לעפל רהי נוכחו רלוקי טירכה רהי
 הוא בעטרו רלוקי הוא טור יקנה על היעס טקט
 וכה אה בעוטר בהטרה לרוב יוכה להנות ררנו הווי
 בעצמו; כי לף הרבה פולא על הוכ יקנה ור;
 ופיר אה יליט מייס טעה יה טוכה להרעטה וכוף ימי
 טהיה כרה בטוכה הנקרה ימי מייס; כי האלקים
 העכה בטרה לרוב כי על הווע בעה טירכה לרוב
 כהרלרנו להטין העטר הל ית הענה הומו כהרל

ההנהלה בזה באופן שלא ירעה לרעה יום רעה דמעה
הנה הטהט נאמרה זה כי ארכס דאיה ואר הדעה נובה
היא על הארס נהיה קורה על הוע כהין האנוטי איטא
אמר ימן לו הפוקי עונה וכפסי נכבוד איטק הסר לנעטן
כאל אשר ימנה ולא הטליתו הפוקי לאכזה לרעה יום
כהיו כי אית נכרי יאכלת אמרי יורו ולא יוכה אשר
לדורית לפרוביון . נס זה הכל טיראט טינע הוכה
לרטי הפליה נוע ואל רע הוא טלפשה יקנה זה
בטכאגז אר קרוביו נה מל מנכה נהוא כהן כן נוב
טיטאט בזה נכרזא טאכד היק נעלה לעשין העוט
לאטרה כן . אס יולר אית האר נכסן יוכה לבנים
נטל דבור יורה ועוד יוכה לעונן ימים נוב טיהנו יום
טובה נס טיספיק זה בעיניו נטרה כן באופן טאמקוריו
עס רבלי יהיו אצלז נכבינו יומטי מיל טיהנו טירע
נעטן לא הטבע מן הטובה טלע הטינ כה כעטן טוס
קורה איטור נתי טרטיה כה . נס קבורה לו הורה לו
טלע רה עדיין נכאופן זה אית לע מן גילה ולא מן התי
ייד אבל הארוך ימי עמו טאכדי ימי מל . אחרת טוב
דירק הנפל טלע העטבה כלל כי בעל אה כי ארכס
נפל כה כהל טאיק בכאנו נכא דרתי הטנה טוס
הפליה באוג . נכאטק . לך בלה הטרה לוק לרטינ דכר
נכסן אית האכר כלוד . נכאטן טרני יכוסה טלע כה לנל
דיחאור ראו לטס . נס טרס לע יאה נלע ידע נכסן לע יוכל
לוצטער על אכדק טוס הפליה ככונן נהר לוה טוס לר
נהר לנפל טלע טור נלע ידע אחר טכא לר יורו טיהנו טוס
לוה היארוך עמו בלה טיטין כהס טוס הפליה נטעב . נלע
מיה לרטי טכדי טעה נוכה לע יאה נס טלע יומי מיי עשר
יהר הארע לר באונן המיס כן נס טיהנה כפל . כפליה נוכה
לא אה

לא חמה ולא חטין קפנה נעלות . הלא ל' חסד אחר חב
 הנלך הלא ל' חסד אחר בחירות אבדון . לך הכל הנפש
 הטבית עם החיות וכחתיא וכן לא יטן הרבליה
 היסון כתיב הוציא שמוע סיפה בארס כפי את הנצח
 יית נעמיסוני . כל עתה הארס לשיהו נפ הנפש לא תלה
 יקרה לזה כתיב יקרה לוי שיברוא כל ימי לשיהו נעמיס
 טאית דיכין להטיס בו לולאן נפ נעמיס הרמנה לא תלה
 ולא תטכב כן הוטן אצלן וכן יקרה לזה אשר היסון כתיב
 חמה ה' יה הוא סיפה פה טליות נעמיס לעמיס יורה וכן
 לא חמה נכה לא יטן בהס דבר דזה לא לעמיס ולא למחיה
 כי מה יתרון להכס מן הכסף והטעם שארס הרמנה נפ
 טאית ית' לא יתעורר פה להטרה כעייך לקנות איה
 איטור נעמיס הוא כאריו טאין יתרון להכס יורה מן הכסף
 כיה לעמיס יורה טף שרובס יתרון בעמיס נכעמיס
 הנכדלס אשר הם הייס לעולס והאופן נדרס יס לזה
 העט יורה כל סה טיכס ללולס נפ אורס חיה כדורס
 כן יע לשיס להטיס איהו הנעמיס כתיב יעל העס בעורה
 איה כדורס אונפן טיק לז יהלפי כין העומדוס הלא נלכן
 איהו הנעמיס הלא טוב יראה עיניס טוב הקפין הוטן
 בחוט יהלך נפש יורה יתרון הנפש בטבליה הנולך להטיס
 איהו הנעמיס טלע יתרון לעולס ולכן הוא יתהלך להטיס
 הרבלי הקטלי הוואטי כלכל נפ זה הכל טרפליהו נעמיס
 נעור חו טלע יתין ברס הטהרלותו ביוחסות טוב טוב
 יורה יהיה טכנר עליו בעת הלידה כבו נפסא טרו טוב
 איה עוטור איה זולת זה ננודע אשר הוא ארס עפרו מן ה
 האדמה ולא יפול לרין עם טרפיק חמה ולא לסיחון איה
 הדבר הנולד עליו יחיה טהוא הקיף יתיע כייט דכריס
 דרבה רכביס הכל נזה יעטה הנער לא כהסיר טכני

האמר נלא כהסיר את הבחירה אבל יהיה זה כי ארבע
 ית דבריה הרבה טרבי הכל שחורף על הארס עתה אלה
 הכלית נחשב טיב לה כהם לפעול ויתק נקניע כמי ה
 הבכניס והרצבות נספר דברי הויה הפעול לזכרון א
 אחר הרוב און לערסם טע ככס פתיין נהה ינהר אלה
 דבר אין לו היה טוס תועלת נחשב פתיין קם לפעול
 לא יטיף הרישון אחר היות . כי ה . יומע זה טוב לארס
 בחיים הספיר יתי הבלין כי קם טירה בהם כשר יה
 בקרה יתי הו יודע שייטב לו ככס ארסמה יתי הבלין כי
 לפעול יקרה שפרקתם יביא עליון בסבב לה הבכניס
 קרה נשמה עם נוס יעשה כשר נהנה הארס כשר ו
 עליו טיעני יעשה לה הירוי הכל ליתן אכר ויתקני
 יעס זה יעס כשר לזמן הועט : כי הו יתי ארסיה
 היה אחריו חק הטעם כי לפעול יתן כל הענין בטל
 כשר אחר רובו נכסן לה יתי את הטובון ארסיה
 טוב טע הפרק בתיין נביעה רשון טוב טעו יועמס
 דלכיד וכהניס נדלוד יוד היות יוד הדרו נאקני
 טע טוב יתר טוב הויה הויה טכר טעלה כשר
 לא קרה בו קלוד הויה הויה אורו טע הטוב טע
 טעם עתיין ולפעול יקרה כהניס ואל ק האקני
 כשרית על יוד הויה נכסן טוב אכר ק בית הכל טעם
 סופר סוף טע הויה און ארע . ומה יקן ארס
 להטרה טויה טע ארסיה טע טע טע טע טע טע
 יתוקן יקם טע ארסיה טע טע טע טע טע טע טע
 נכעס הויה טע טע טע טע טע טע טע טע טע טע
 טע טע טע טע טע טע טע טע טע טע טע טע טע
 יתקניס ארע הויה טע טע ארסיה טע טע טע טע טע
 בעיין נביעה ארסיה כשר ארסיה נעל זה יעיד הכסיון
 כי ארסיה

כי ארבעת החכמים יתעצבו על הסודות נדונום לעבוד
 בימי הפקודה וישתדלו לקנות שלימות נתי . ילב כסילי
 כביר שלה שיהי על התענון שהוא הויה עתה כלכלת
 דווי אק הנולד ולכן טוב לטובע נעור חכס כי מעב . ש
 שיתעצב האדם כי הנה יטען מינה הקנה יענוק יעני שודע
 טור כסילי מעב . שיתנה כן לפי טעה . כי כקול עסירי
 חתק אמיר כי כתי שיקרה כקול הקוים הנשורטיס התקסיר
 הכטר שימכדו הם כזה הקול באט יקללן את הסיר פ
 סיבטלן את הכטר . כן טחוק הכסילי יאמר כזה את עצמו
 יקללן פ הנטיע כאבוד וית מעב . שיתחנה לטעה
 יועטת פ זה הכל נס זאת הטיתה היוטת לטעה היא
 דבר טכילתו כללי חטב . כי העשן כי הוין טיעסן ה
 האדם ין העיון כרי לטחוק כן בדברה בטליס . יהולל חכס
 כיה סיבטל כן ין העיון . יאמר לב יתנה ער טלמטי
 קרה טיטעה פ ביוטכילות הוואטנות שגרת לן ברצה
 ביהתת הטבע או היסדר כללי השתדלות האדם טוב
 נחריק דבר הוואטיתו הנה ככל העעלית יהיה הטוב
 הרקונה יהס בתכילתס כלכלת הקוס טוב ארץ דוה ר
 דפה רות כי בדבר הכעס יקרה הפך זה טטוב טיהיה
 האדם ארץ רות קטה לבעוס מעב . טיהיה קטה לרצוג כסוק
 יתר מי טיהיה לפה רות נוק לבעוס פ טיהיה כות לרצוג
 כסוק . ולכן ק אכל ברות לבעוס וס הני נוק לבעוס .
 כי כעס בחיס כסילי ינוו מוון בחיס וקלי לכל יכלת
 אין מעצור לרוע וניטכוס אחר הרצועה הטכעית בלתי
 סיכונת כן הכליג כאות . ק האיר יה היה טיהיה הוואטונה
 היו טובים ילה . ק האיר זה כרו היה וכעס על הכרק
 הל ית טחויט לרואטונס ולא כן מיטוב לרואטונס כי לא
 יחכיה טחלק על זה טחון ספק טהררררן לא טהנה

בדבר ההמנוח סבה בארבעה מדרגות הרמתה ובכך ודאי
לדעת כי טובה היתה עם נחלה כי אם כוונת הטוב היתה
ההנהגה בטובה עם נחלה ליתן או חוננות הקנה והאבות
כמו המוסר שקרה לדבריה ההמנוחים שהעשרו במהרה
דעה ביחוד ועבודת הארץ. טורף לומר גשמי יגור יקרה
זה לומר חינוך ההנהגה הונית ביה שמה השטח באופן ש
היכלולתם עסקים בהשטח ההנהגה באורה ובזה יהיו הויתם
המנוחים טובים לומר טכניו בדבר היה שהיו על זה
האופן כי בעל המורה בעל הכסף יתרון דעה המורה
תהיה את בעליה כי אמנם המורה בהנהגה חיונית תהיה את
בעליה בעל המורה האחרונה הקובלת כמנהגיה או בעל
הכסף שהיא נחלה אבות שיאכל האדם שדונה או ביקרון דעת
באורה המורה האוניות כמירע האדם בה יגור יצביקם לכת
דורו נה יקרה אם ביועג לתיש אשר לך לו. ואה את יעשה
הקוף שברא את האדם בעליו והכסף כוונת יוכל תכלית
כי יי יוכל לתקן את אשר עזבו כי אין דרך סתמן האדם את
עובד המטא היענות את כוונת האלה המנוחה במעשהו ה
בעוד המטא קיים שלט המה במנוחה יועג שאין יענה לכה
עבירה. ולכן כוונת טובה היה בטוב בעה שישפיע היה לך
טובה היה בטוב הערד לקנות בה שלמות בעמי טחום הטוב
היוולט. וביום רעה כמסודין במים עלית ראה לך סבתם
בהיות העשפט בהעטין והסיר את המטא שהיה סבת היסודין
עה במנוחה יועג. אם את זה לעזיבה זה עשה הקוף כי אמנם
עם ייה של ית לא יוסף שורענות על הראני עשה אם כן ש
טיהיה הצורענות ליתן המטא היה כמך היה. על דבר על
אופן ההנהגה שלט יענה האדם הקוס לתרועה על היסודין
באחרו שלט ידע סבתם. את הכף ואיה טחום היה כמך
מה לטוב ולוע. וכנה ית דרוק חוכה בעדקן על אשן עקרה
שלטם

שלם עם נחמה ולא יכלו עקרונות וכוונות להגידו לך העונות
 שאין הענה חכמה עברה ויש דעה האריך ברעיון וזה
 כשיש לך על אזה פועל טוב שעה ולא יכלו
 רעיון להיות אותו המבנה ולכן האני לעיון היצור הקטן
 בלי תוספת נקבעו טעמים הטע ולא יעלה דבור עבד טוב
 ישנה טוב ולכן לא יהי צורך הרבה בענין שאול מרתם
 על הרעיון נקב היצור ה' יש להם תהלים יותר בהן לערוך
 נהיה לטעם מן זה כשאניך ענין אחר להכניס יצור. יש ה
 הרעיון הרבה למתאמר אצל על הרעיון יותר מן הרעיון כ
 באחריו מרובע יבנה למ יוסף. יש הני סבל למיך לרעיון
 העסקי מיו שעה אפי' לעסוק בגורו נכח הענה. למה היות
 בלא עתק שלם יעלה בדרך למ זה ולא זה אפי' טוב אחר
 האחר כזה שתעשה עקר התהלותך לקנות טעמים יונק
 דעה מהתהלות בהי שעה. יש המה ידע הכל וכל. כי יודע
 לקיים הטעם כוונתו יחד את כלם יבנה בטעם נמצא בטעם
 ישנו מיו התהלות נישן היכוון. התהלה תענו להכנס
 להכניס הטעם על התאונה. ישערה שלמים אחר היו בעוד
 יותר רכל המושג הטעמיים והתוכיים שהם בין כלם עברה
 כי אדם אין צורך באין אחר ישנה טוב ולא יתא. נאדרה
 שהחכמה גענו יותר לך המושג כי אחרים נם בהם יכרעו
 לענין המושג נחמה בהם בעוד בתוספת נקבעו בהסתה
 המושג התעשים. נם לכל הדברים אחר ידברו לך אתן לכן
 נראתו נם הצריך נכסד לענין בהסתה המושג האני שלם ה
 הקצות על כל דבר שיש שידברו אחרים עליו. אחר כזה למ
 הטעם למ הטע מן לעיון אחר עברת הקצות שהוא הקצות
 יתון ענין נשעבודו ולא הצטרך לקצות על אלה הנעשים
 בהסתה המושג אכל המושג כיון שעה רבות ידע לכתב
 אחר אחר קצות אחרים נה בהסתה המושג כיון שיקרה לעבר

בשעבודו ותפילה סוף ואלו
בסוף כחמה לרובין ולעיר נטות
דשעולת רבה הטבל נהיה רחוק
האנוני טהור בתי בלד רחוק
טהור על יבל בורח ולכן רחוק
אופן זה שהיה ביעשה בראשית
שהיה שעולת פועל בלתי נושא
החיות ולפי כחו טהור הכל
בדלק עיוני ולכך בספר הרדיוס
נחבון סבר היספר הרעוב כיוני
אזכור שיה ירצה האדם להוסיף
בה לא יתיר אורו רחוק הרדיוס
כבר בסוף ירדיו הקדמות
ולדעת רשע כל של נחש
נהטלות של מנה טהור
טהורה היא בעצמה והוא
נרשף להיות נכבד ולכן
סבור עונת היות נרשף
היה את המטה אשר הוא
המה טהור על זה האופן
בתכלית של עתו חיים
טהור עם האה נרשף
נכס נכס כן אנוני ירדיו
יהיה כחו אסור ויזכור
לפי הפקיד יהיה חמה
חונה דמחיה לרבות
הרצאה טהור נרשף
טחנותיה לרשף טהור
אשר נרשף טהור נרשף